

אופולה לובלסקיה

(Opole Lubelskie). עיירה בפולין, במערב מחוז לובלין, בנפת פולבי (Pulawy). ערב מלחמת-העולם השנייה התגוררו בה 4,325 יהודים (כשני שלישים מהאוכלוסייה). בספטמבר 1939 נכבשה א' בידי הגרמנים, ועם קביעת הממשל הגרמני כעבור חודש, נתמנה יודנרט בן עשרה אנשים וכן הוקמה משטרה יהודית. יהודי א' הועסקו בעבודות כפייה בתיקון דרכים, בחוות חקלאיות בסביבה ובבית-חרושת לסוכר. בראשית דצמבר 1939 הובאו לא' 50 משפחות מיוזפוב (Jozefow n. Wisle), וב- 29 בדצמבר 1939 גורשו לא' 2,500 יהודים מפולבי. בקיץ 1940 הוחל בהקמת גטו ברובע העיר העתיקה. בימים 15 בפברואר וב- 26 בפברואר 1941 הגיעו לא' משלוחים מוינה ובהם כ- 2,000 יהודים. במרס אותה שנה התרכזו בגטו כ- 8,000 יהודים, ובסוף החודש הוא גדל מספרם אחרי שהובאו לשם יהודים מקז'ימיז' (Kazimierz Dolny), מחודל (Chodel) ומובולניץ (Wawolnica). בגלל הצפיפות פרצו בגטו מגיפות טיפוס הבטן והבהרות, ובהן נספו כ- 1,500 נפש, בעיקר מיהודי וינה והעיירות שבסביבה.

ב- 31 במרס 1942 גורשו יהודי קז'ימיז' וובולניץ לבלז'ץ, ובמאי הובאו במקומם לגטו יהודים מסלובקיה ומכפרי הסביבה. בסוף מאי 1942 גורשו כמעט כול היהודים הכלואים בגטו לסוביבור, וכ- 500 נרצחו במקום. נשארו בגטו חברי היודנרט, המשטרה היהודית ומספר קטן של בעלי-מקצוע עם משפחותיהם. בסוף אוקטובר 1942 נרצחו גם הם.